

Desmuntant el rumor:

L'Ajuntament prioritza els immigrants i oblida la gent gran a les residències

En resum

Un comentari al grup de Facebook "Gente de Terrassa", especialment actiu, afirma que l'Ajuntament prioritza recursos per a albergs i menjadors (vinculant-ho a la immigració) mentre no dona suport a la gent gran en residències.

Aquesta afirmació **barreja conceptes i administracions**. Tot i que la queixa sobre la falta de places de residència és una realitat que afecta moltes famílies egarenques, les dades pressupostàries i legals demostren que no existeix un transvasament de fons dels avis cap als immigrants. Són partides diferents, gestionades per administracions diferents i amb volums d'inversió que, de fet, afavoreixen el suport a la gent gran.

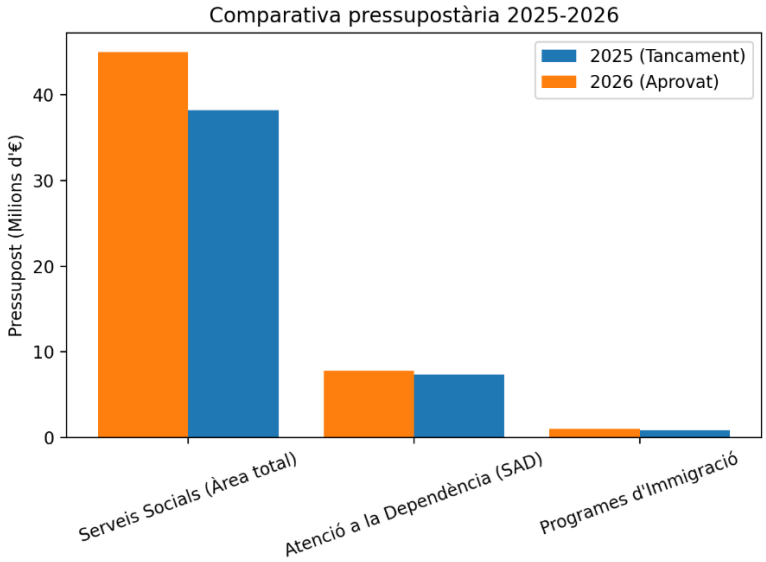
El context: Qui paga què?

Per analitzar amb rigor la situació, cal separar les responsabilitats:

- **Residències de gent gran:** A Catalunya, la competència és exclusiva de la **Generalitat**. A Terrassa hi ha unes 30 residències, però **només una és 100% pública** (Mossèn Homs), gestionada pel Govern autonòmic. La resta són concertades o privades. L'Ajuntament no té autoritat per obrir-ne ni per finançar les places directament.
- **Serveis d'emergència (albergs i menjadors):** Són serveis bàsics per a persones en exclusió extrema (sense llar). Atenen qualsevol persona per motius humanitaris, independentment de la seva nacionalitat.
- **Suport municipal a la gent gran:** L'Ajuntament se centra en l'autonomia a la mateixa llar –Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) i Teleassistència)–, que és on té competència.

Les dades: Pressupost Municipal 2025 vs. 2026

L'Ajuntament de Terrassa ha aprovat per a aquest 2026 un pressupost ordinari de **265,6 milions d'euros** (un 4% més que el 2025). Analitzem on van els diners:

S'ha de tenir en compte que la Taula d'Acció Social ha demanat elevar la despesa social fins al 17% del pressupost total per cobrir l'augment de la demanda.

Així, mentre que el pressupost per a polítiques específiques d'immigració i ciutadania representa menys de l'1% del pressupost total, l'àrea que atén la gent gran i la dependència a domicili és una de les que més creix per donar resposta a l'envelliment de la població.

L'estratègia de la desinformació: la generalització

El missatge analitzat utilitza una **generalització injusta**:

- **Simplifica el problema:** Atribueix la falta de places a les residències (un problema estructural a tot Catalunya) a la despesa en albergs. En realitat, encara que l'Ajuntament

tanqués tots els menjadors socials, no podria obrir una residència, ja que no en té la competència legal.

- **Ignora la diferència entre centres:** A Terrassa hi ha residències que funcionen molt bé i d'altres que han tingut queixes. No es pot dir que "no hi ha suport" quan el sistema depèn de si la plaça és privada, concertada o pública.
- **Crea un conflicte artificial:** Posa el focus en els immigrants per explicar un dèficit històric d'infraestructures de la Generalitat a la nostra ciutat (com la llargament reivindicada residència de Sant Pere Nord).

Conclusió

És real la falta de places per a gent gran, però l'origen no és la despesa en immigració.
És cert i cal reconèixer-ho: **la situació de les residències a Terrassa és millorable i les llistes d'espera per a places públiques són excessives**. Tanmateix, és fals que això es degui a una priorització de la immigració per part de l'Ajuntament.
El problema de les residències és un conflicte competencial i de manca d'inversió per part de la Generalitat de Catalunya, no una decisió de política local que afavoreixi els nouvinguts.

Fonts consultades

- **Ajuntament de Terrassa:** Portal de Transparència - Pressupostos 2024/2025.
- **Generalitat de Catalunya:** Departament de Drets Socials - Cercador de centres i temps d'espera
- **Terrassa Digital**: El govern municipal reclama més places de residències públiques
- **Diari de Terrassa:** Veïns critiquen la manca de places públiques a les residències de gent gran